02.09.2013 г. / 23:03:25

Вяра

БЪЛГАРИНЪТ СПАСИЛ ХРИСТИЯНСКА ЕВРОПА - ЦАР ТЕРВЕЛ

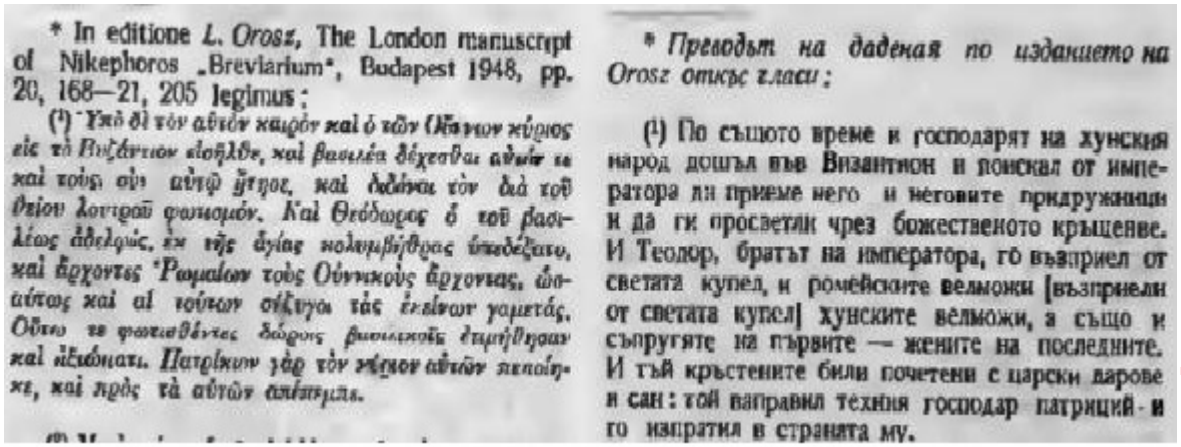
ЦАР ТЕРВЕЛ (ТРИВЕЛИЙ ТЕОКТИСТ) 675 - 721

Тривелий Теоктист е българският владетел канес Тервел от рода Дуло, син на канес Есперих и внук на канес Кубрат. Възкачва се на престола и управлява първата българска държава в периода 695-722 г.

През 705 г. в Константинопол канес Тервел получава титлата кесар на Източната Римска империя и цар на България. В тази връзка Патриарх Никифор пише в своята „Кратка история”, че през есента на същата година император Юстиниан Носоотрязания излязъл извън портите на Константинопол, придружаван от голям отряд войска и пълководците им, и дошъл в лагера на българите лично да почете Тервел. В държавната йерархия на Римската империя титлата кесар е била най-високата, с която са били удостоявани средновековните европейски владетели. Кесарят всъщност е и съимператор. Титлата е получавана само и единствено от християнски владетели. Има обаче вероятност цар Тервел да е бил кръстен в християнска ерес, наречена монотелитство (*такива са били и баща*

му и дядо му, както се доказа от неопровержимата археология и документи - б.ред.).

Популярността на канес юбиги Тервел сред хронистите на християнска Европа е много голяма. Още в края на XV век за него пише един от най-важните представители на италианската историография - Марк Антонио Сабелико: „Както се говорело, първият български крал кръстител е Требелиус...".

* In editione *L. Orosz*, The London manuscript of Nikephoros „Breviarium", Budapest 1948, pp. 20, 168—21, 205 legimus:

(1) Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ὁ τῶν Οὔννων κύριος εἰς τὸ Βυζάντιον εἰσῆλθε, καὶ βασιλέα δέχεσθαι αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἤτησε, καὶ δοθέντα τὸν διὰ τοῦ θείου λουτροῦ φωτισμόν. Καὶ Θεόδωρος ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφός, ἐκ τῆς ἁγίας πολυμβήθρας ὑποδεξάμενος, καὶ ἄρχοντες Ῥωμαίων τοὺς Οὐννικοὺς ἄρχοντας, ὡσαύτως καὶ αἱ τούτων σύζυγοι τὰς ἐκείνων γαμετάς. Οὗτοι τε φωτισθέντες δώροις βασιλικοῖς ἐτιμήθησαν καὶ ἀξιώμασι. Πατρίκιον γὰρ τὸν ἡγούμενον αὐτῶν πεποίηκε, καὶ πρὸς τὰ αὐτῶν ἀπέπεμψε.

* *Преводът на дадения по изданието на Orosz откъс гласи:*

(1) По същото време и господарят на хунския народ дошъл във Византион и поискал от императора да приеме него и неговите придружници и да ги просвети чрез божественото кръщение. И Теодор, братът на императора, го възприел от светата купел, и ромейските велможи [възприели от светата купел] хунските велможи, а също и съпругите на първите — жените на последните. И тъй кръстените били почетени с царски дарове и сан: той направил техния господар патриций и го изпратил в страната му.

Както казахме, има вероятност Тервел да е бил кръстен в ересттa на дядо си Кубрат.

Сведения за кръщението на Кубрат ни дава Йоан от Никиу (CHAPTER CXX. 47.): "Вожда на хуните Кубрат, племенник на Органа, който беше кръстен в града Константинопол, и бил въведен в християнската общност в детството си израснал в императорския дворец. "

В хрониката на Йоан Никиуски, са дадени сведения за Кубрат, които допълват образа му, даден в хрониката на Теофан и "Бревиария" на Никифор от IX век. Именно епископ Йоан дава сведенията, че в младостта си Кубрат е бил кръстен (*но в християнска ерес*) и отрасъл в обкръжението на император Ираклий.

През 619 г. Орган, чичото на Кубрат, посещава

Константинопол и се среща с византийския император Ираклий (610-641). От "Бревиария" (X в.) на Никифор научаваме, че тази визита на „господаря на хунския народ“, е посрещната много пищно в Константинопол. Учените са категорични, че под фразата „господаря на хунския народ“ се има предвид Орган, още повече, че името на Орган директно е упоменато в хрониката от VIII в. на Йоан Никиуски. Орган получава почетния сан патриций и той, заедно с цялото обкръжение на своя господарски род Дуло, приема християнската ерес на император Ираклий - монотелитство (Никифор). Кубрат присъства на тази среща и също е покръстен в тази ерес (Йоан Никиуски).

Европейските автори отделят на Тервел достойно внимание, наричат го „спасител на Европа”, защото с българската войска спира арабската инвазия на Стария континент и спасява Източната Римска империя от ислямизация.

Исторически и художествени произведения в Европа до XVII век пресъздават с признателност делото на българския цар. За най-големия подвиг на цар Тервел, споменаван с признателност като Спасител на Европа, средновековните хронисти също пишат подробно.
По това време не е минал век, откак е започнал да се проповядва ислямът и арабите - мюсюлмани превземат цяла Мала Азия, нахлуват в Персия и Армения, превземат и Северна Африка. През 711 година се прехвърлят на европейския континент - маврите превземат Испания, през 716 година превземат Лисабон и се отправят на изток към Франция. По същото време арабите нахлуват в Тракия със силна войска и

опустошават напълно цялата провинция. След това се насочват към Константинопол и като се укрепяват близо до градските стени, започват пълна обсада на града откъм сушата. Три хиляди кораба навлизат в Босфора и обсаждат Константинопол и откъм морето. Целта е двете ислямски армии - от запад, откъм Испания, и от изток, откъм Константинопол - да нападнат едновременно от двете страни Европа и да я превземат. Обсадата на града продължава три години. В крепостта няма храна, нито вода, защото арабите прекъсват акведукта. Градът тъне в мръсотии, плямват болести, хората са отчаяни. Гладът така притиска дори и арабите, че те изяждали труповете на мъртвите, взаимно се изтребвали, за да се нахранят или търсели дребни камъни и ги изяждали, за да утолят глада си, както пише Михаил Сирийски. В ранната утрин на 15 август 718 г. над арабските войски се изсипва вихрушка от стрели, а след тях връхлита българската конница. Тервел напада арабите изневиделица в гръб и докато съмне, според пестеливите думи на Теофан Изповедник: „българите ...избили 22 хиляди араби". Погромът е ужасен, арабите побягват в паника, някои се хвърлят от отчаяние в Босфора, а корабите им вдигат платна и отплават.

Българският цар Тервел според сведенията на хронистите е дребен на ръст и миролюбив човек. Разбирал е много добре, че опасността, която се задава откъм Изток, е изключително страшна за вярата. Затова решава да помогне на Византия срещу атаката на арабите и тръгва на бой с цялата си войска срещу напредващия ислям.

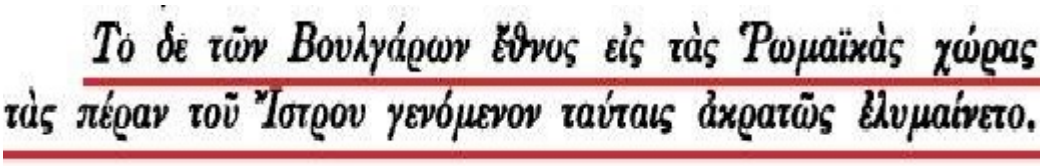
На 15 август 718 година „трижди великият” владетел на българите кесарят Тервел (Тривелий) спасява Константинопол, Източната Римска империя и християнска Европа, на която оттогава се смята за съпокровител. Християнският свят с дълбока признателност увековечава святото дело на българския цар. Има три български извора, които говорят за живота и делата на цар Тервел – История славянобългарска на Паисий Хилендарски, История на йеромонах Спиридон „История вкратце о Болгарском народе словенском“ и т.нар. Зографска българска история. Като нарича княз Тервел един от най-великите българи и най-достоен след цар Борис I, Паисий Хилендарски пише: „Светият крал Тривелия (Тервел) и светият цар Йоан-Михаил (Борис I) били свети в живота си и храбри и силни в царското си благополучие.

И други девет царе били непобедими на война и в тежки и усилни времена по Божия воля освобождавали своя български народ от голямо угнетение и пленение на други народи и царства...” Княз Тервел изгражда манастир край град Охрид при „чичовците си”, в който се оттегля от светския живот и се замонашва под името Теоктист. И в трите извора повествованията са идентични, но най-пълен е разказът на Спиридон Габровски. По негово време мощите на княз Тервел са се намирали в същия манастир. Съдейки от писанията на съвременниците цар Борис I е легитимирал християнството като официална религия в България, но то е възникнало и прието от основната част от българите много по-рано. По времето на княз Тервел българите са били в голямата си част християни, но

много от тях са били еретици - монотелити. В „История на халифите”, писана от арменски монах, както и в книгата от началото на XVII век „Царството на славяните” на хърватина от Дубровник Мавро Орбини, също се откриват данни за християнската принадлежност на Тервел.
В намерени досега изображения княз Тервел е представен като кесар и цар с християнски символи. На негов печат, открит през 1972 година, е гравиран надпис: „Богородице, пази кесаря Тервел”. През XVIII и XIX век известни български зографи от прочутата Самоковска художествена школа са изобразили лика на свети Тривелий Теоктист цар български в множество български църкви и манастири на Балканите. На много от стенописите князът е изобразен с монашеското одеяние на Теоктист, като например в Зографския манастир,Рилския манастир, Троянския манастир, Преображенския манастир, Бельова църква в Самоков, църквата "Въведение Богородично" в Панагюрище, манастира "Свети Спас", край с. Лозен, църквата в Старо село, църквата в село Дрен и др.

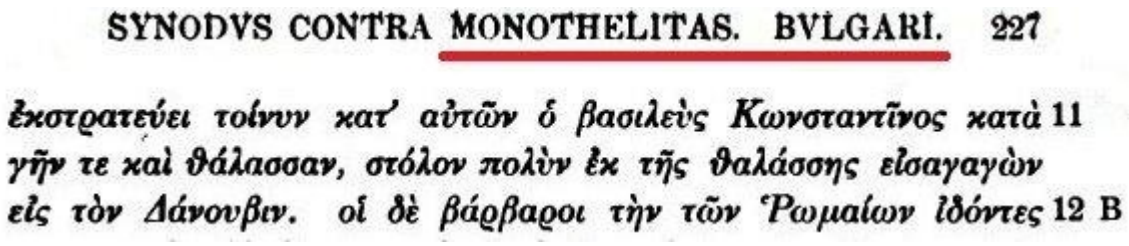
Много хора ще се запитат, след като християнството е било разпространено сред нашите предци и техните владетели толкова рано, тогава какво е сторил княз Борис I Михаил? Истината е част от народа и аристокрацията се връщат през годините към езичеството или възприемат еретически учения.

В подкрепа на това твърдение идва и едно сведение от Зонара, в което се казва, че българите са част от Ромейската държава, а единствената религия в Рим от V век е християнството.

Τὸ δὲ τῶν Βουλγάρων ἔθνος εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας
τὰς πέραν τοῦ Ἴστρου γενόμενον ταύταις ἀκρατῶς ἐλυμαίνετο.

,,Българите бяха народ от Ромейската държава и от появата си мърсяха териториите отвъд Дунава." - Превод Никола Чолаков.

От следващата страница на Зонара можем да разберем с какво българите са „мърсели” . Следващата глава е озаглавена „СИНОДА СРЕЩУ МОНОТЕЛИТИТЕ” и подзаглавие „БЪЛГАРИ.”

SYNODVS CONTRA MONOTHELITAS. BVLGARI. 227

ἐκστρατεύει τοίνυν κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ 11
γῆν τε καὶ θάλασσαν, στόλον πολὺν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰσαγαγὼν
εἰς τὸν Δάνουβιν. οἱ δὲ βάρβαροι τὴν τῶν Ῥωμαίων ἰδόντες 12 B

Монотелитите са еретици, които явно са успели да заблудят част от сънародниците ни.

Ересите и езичеството, като дяволски идеологии, създават разцепление и междуособици сред българите (ситуация идентична с положението преди робството и СЪС СЕГАШНОТО ПЛАЧЕВНО СЪСТОЯНИЕ НА НАРОДА НИ). За да спре опасното разделение и отслабването на държавата, да сплоти народа и да укрепи властта си, княз Борис налага единната и единствено правилно славещата Бога вяра - православната! (за съжаление не така се случва преди турското нашествие, когато антисоциалната, антисемейна, антиармейска, антидържавна, антицарска и антибожествена секта на бого(не)милити отслабва обществото, отблъсква защитата на Светия Божи Дух от България и я хвърля в ръцете на други, подобни на тях еретици - мюсюлманите. Не случайно богомилските общности скоро след завладяването стават помашки - най-големи те са били в Родопите и в Босна. **Днес**

положението е още по - трагично, защото наред с атеизма, източните култове, езичеството, сектите, ересите и субкултурите душите ни крадат и псевдоправославните новостилни еретици, водени от покатоличени "патриарх" и "митрополити" масони бизнесмени.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017